Arnika – Centrum pro podporu občanů
Dělnická 13, 170 00 Praha 7
e-mail: cepo@arnika.org
www.arnika.org/cepo
tel./fax: 222 781 471, GSM: 774 406 825

Ochrana životního prostředí, hluk, ovzduší, adaptace na klimatické změny a hospodaření s vodou

1) **Připomínka: Územní plán musí obsahovat regulativy a limity týkající se životního prostředí. Požadujeme, aby Metropolitní plán stanovil jasná a konkrétní pravidla týkající se životního prostředí v souladu s požadavky Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy.**

Odůvodnění:

V územním plánu nelze přejít kapitolu životního prostředí a příslušné regulativy odkazem na jejich stanovení jinými zákonnými předpisy a odkazem do navazujících řízení, kde by se tyto otázky měly řešit. Územní plán by totiž měl ve fázi tvorby i jeho platnosti dostatečně tyto regulace plynoucí z jiných předpisů odrážet. Vynecháním těchto regulativů je znemožněno jednak samotné připomínkování ze strany dotčených orgánů veřejné správy, vlastníků i veřejnosti, jednak tyto subjekty nemohou územní plán využívat jako hlavní zdroj informace o využití území. Ztrácí se tak zcela cíle územního plánování dané § 18 stavebního zákona, zejm. ten v jeho odst. 3: Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

2) **Připomínka: Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesplňuje požadavky na kvalitní vyhodnocení. Požadujeme jeho důsledné dopracování a skutečné vyhodnocení reálných negativních dopadů Metropolitního plánu na udržitelný rozvoj hl. m. Prahy.**

Odůvodnění:

Hodnocení SEA je zpracováno velmi netradičně, což je způsobeno dokumentem, který je hodnocen. Celé hodnocení je značně popisné, a navíc vychází z dat a odhadů předložených zpracovatelem bez jejich ověření nebo konfrontaci s jinými relevantními daty (Metropolitní plán kupř. vůbec není schopen jasně stanovit, jak bude území zatíženo, protože neurčuje využití území

– kupř. v lokalitách obytných je možné komerční využití beze změny územního plánu v kapacitách, které nelze stanovit a nelze proto stanovit, jaké bude mít využití lokality dopady). Toto považujeme za kritický nedostatek celého vyhodnocení. Vyhodnocení vlivů opakovaně vyzdvihuje domnělé přínosy, aniž by současně skutečně hodnotil rizika Metropolitního plánu.

Nesouhlasíme s tím, jak vyhodnocení pracuje a hodnotí skutečnost, že Metropolitní plán významně rozšiřuje zastavitelného území na úkor zeleně. Dopady tohoto postupu nejsou zhodnoceny dostatečně, resp. vůbec.

Nesouhlasíme s tím, že vyhodnocení nereaguje na to, že Metropolitní plán nereguluje a nechrání veřejné vybavení.

Nesouhlasme s tím, že hodnocení neposuzuje skutečnost, že Metropolitní plán nijak nechrání biologickou rozmanitost. Dle § 2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování na životní prostředí je rozsah posuzování následující: „Posuzují se vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví, vymezené zvláštními právními předpisy2) a na jejich vzájemné působení a souvislosti. Vlivy na biologickou rozmanitost se posuzují se zvláštním zřetelem na evropsky významné druhy, ptáky a evropská stanoviště. Metropolitní plán musí ovlivnit to, zda konkrétní části města a krajiny budou zastavěny nebo ne a jak přesně budou využity s ohledem na ochranu biologické rozmanitosti. Takovými cennými biotopy jsou mj. území Metropolitním plánem nově navrhovaná jako zastavitelná. Tato pravidla však Metropolitní plán neobsahuje a hodnocení na tuto skutečnost nijak nereaguje. Jedná se o přímé porušení požadavku zákona.

Nesouhlasíme s tvrzením, že je Metropolitní plán zcela v souladu se Zásadami územního rozvoje, ačkoli tomu tak prokazatelně v mnoha ohledech není (namátkou zmiňme ÚSES, kulturní památky a jejich ochrana, ochrana nezastavitelného území, polycentricita, ochrana zeleně, aj.)

Požadujeme, aby vyhodnocení vlivů Metropolitního plánu na udržitelný rozvoj území adekvátně reagovalo na výše zmíněné nedostatky. Požadujeme, aby vyhodnocení důsledně reagovalo na to, že návrh Metropolitního plánu tím, že nesplňuje požadavky § 18 a § 19 odst. 1 stavebního zákona (cíle a úkoly územního plánování), přímo ohrožuje trvale udržitelný rozvoj hl. m. Prahy. Požadujeme, aby se vyhodnocení důsledně zaměřilo na to, jak Metropolitní plán pracuje s otázkami: ochrany kulturních hodnot, ochrany životního prostředí (nezastavitelného území, zeleně, adaptace na změny klimatu – k tomu níže), ochrany veřejného zdraví (ochrany před hlukem a ochrany ovzduší), ochrany bydlení a sociální soudržnosti a dopravy.

3) **<u>Připomínka:</u> Metropolitní plán vymezuje v některých částech územní systém ekologické stability přes zastavitelná obytná území. To je nepřípustné. Metropolitní plán nesmí odkládat vymezení ÚSES na regulační plány, aniž by stanovil podmínku jejich pořízení.**

<u>Odůvodnění:</u>

Pro vymezování ÚSES v územním plánu existují přísná pravidla. Požadujeme, aby je Metropolitní plán řádně dodržel a prokázal jejich dodržení. Systém ekologické stability nesmí vést přes zastavitelné území. To je v přímém rozporu s jeho smyslem. Nesouhlasíme s čl. 29 odst. 3, kde se uvádí, že koncepce ÚSES vychází ze skutečnosti, že v řadě případů nejsou k dispozici takové podklady, které by umožnily jednoznačné vymezení ÚSES v přesných hranicích. Proto často užívá způsob vymezení v prostoru k upřesnění, a tím vytváří podmínky pro předpokládané zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích. Pokud návrh tímto způsobem odkazuje na regulační plány, musí stanovit požadavek na jejich pořízení. Metropolitní plán nesmí přenášet odpovědnost na jiné nástroje územního plánování, aniž by nepožadoval jejich pořízení zákonem stanoveným způsobem.

Požadujeme, aby bylo prokázáno, že bylo při vymezení ÚSES postupováno podle platné Metodiky vymezování územního systému ekologické stability Ministerstva životního prostředí z března 2017. (dostupná zde https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/vestnik_2017/$FILE/SOTPR_Priloha_Vestnik_Kveten_170609.pdf).

4) **<u>Připomínka:</u> Požadujeme, aby Metropolitní plán stanovil regulativy pro realizaci adaptačních opatření dle Strategie pro adaptaci hl. m. Prahy na změnu klimatu. Požadujeme, aby Metropolitní plán stanovil regulativy pro hospodaření s vodou. Požadujeme, aby Metropolitní plán stanovil opatření zvyšující retenční schopnosti krajiny.**

<u>Odůvodnění:</u>

Města jsou velmi zranitelná z hlediska projevů změn klimatu. Je to vlivem velké koncentrace obyvatelstva, ekonomických aktivit a negativních ekologických jevů, jako je znečištěné ovzduší, zvýšená hlučnost či vyšší spotřeba zdrojů. Projevy změny klimatu se budou ve velké míře projevovat zejména ve městech. Na druhou stranu lze adaptační opatření nejefektivněji

naplánovat a realizovat právě na místní úrovni. Místní samosprávy znají území, které spravují, nejlépe a mají řadu možností, jak projevy změny klimatu mírnit.[1]

V informačním materiálu MMR se uvádí: „Územní plány sice nejsou realizačními dokumenty, ale způsobem pořízení, který do projednávání zapojuje představitele veřejné správy, vlastníky nemovitostí i ostatní veřejnost, a které schvaluje a vydává zastupitelstvo obce, představují širokou dohodu všech zúčastněných na využití území obce. Součástí územních plánů jsou i návrhy opatření k zajištění účinné ochrany před povodněmi. Při navrhování této ochrany je nutná koordinace s plánováním v oblasti vodního hospodářství. Vodní zákon je základním dokumentem, který stanovuje pravidla pro nakládání s vodami v krajině.“[2]

Dále se v tomto informačním materiálu uvádí: „V zastavěném a zastavitelném území je třeba navrhovat využití území tak, aby nedošlo k neúměrnému zvýšení podílu zpevněných ploch, v důsledku toho ke zvýšení celkového odtoku povrchových vod, a tak zhoršení odtokových poměrů níže po vodním toku.“

Dokument Strategie adaptace hl. m. Prahy na změnu klimatu byl Radou hl. m. Prahy schválen dne 18. 7. 2017 (viz usnesení Rady hl. m. Prahy č. 1723 ze dne 18. 7. 2017). Územní plánování je nejvýznamnějším nástrojem k implementaci těchto opatření. Součástí plánovacího procesu v Praze by se proto mělo stát plánování opatření, jež napomohou přizpůsobení se změně klimatu. To vyplývá z řady odborných dokumentů. Např. v materiálu „Město a jeho role při adaptaci na dopady změny klimatu“[3] se uvádí: *„Kde je podle územních plánu město nejnáchylnější k ovlivnění nebo narušení infrastruktur a omezení kvality života města? V průběhu uplynulých dvou let bylo autorem ve spolupráci s kolektivem CPP a jeho spolupracovníku vytipováno v kruhu expertu předběžně několik rizikových míst, která byla specifikována jako krizová pro chod města za změněných podmínek z hlediska zvýšení hrozby. Jsou jimi:*

- *Nivy toků.*
- *Vodní nádrže a jejich hráze.*
- *Parky, aleje, lesoparky.*

[1] Metodika tvorby místní adaptační strategie na změnu klimatu. Cl2, o.p.s., 2015. , http://adaptace.ci2.co.cz/cs/materialy-publikace

[2] Ministerstvo pro místní rozvoj – Ústav územního rozvoje. Ochrana před povodněmi v územním plánování. [online]. [cit. 9. 6. 2013]. Dostupné z: http://www.uur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/metodicke-prirucky-a-publikacni-materialy/2011/Letak-povodne-04-2011.pdf

[3]

- *Strmé svahy, kopce a skaliska.*
- *Bývalá místa těžby a exploatace surovin.*
- *Dopravní a infrastrukturní uzly (např. rozvodny elektrické energie, významné křižovatky, mosty, podjezdy, teplovody, plynovody, apod.).*
- *Výškové budovy, stavby a příliš semknutá urbánní struktura (místa s riziky dopředu nejasně definovanými) (Šilhánková, Pondělíček, 2014)*

Reálné vyhodnocení rizik v územně plánovacích dokumentech tedy zejména v územních plánech a rozvojových strategiích (bezpečnostní pasport dříve formální doložka civilní ochrany). Skutečné a pravdivé vyhodnocení udržitelného rozvoje území (bez politického podbarvení) v rámci ÚAP (potažmo RURÚ v případě jejich oživení) a také důsledně provedené studie vlivu na ŽP dle stavebního zákona a Zákona c.100/ 2001 Sb. O posuzování vlivu na ŽP) v rámci nových a připravovaných územních plánu a dalších podkladu s vypovídací schopností o povaze území.
Na úplný závěr je nutno uvést, že v budoucnosti bude nutno doplnit grafické (GIS) a textové (strategie) části krizových a územních plánu i ÚAP v reálném světle aktuálních poznatku a sebraných dat o území a jeho podmínkách nebo rizicích a hrozbách i ve spolupráci s obyvateli. V neposlední řadě je nutno upozornit obyvatele mest na aktuální hrozby a komunikovat s nimi připravené postupy, strategie a formy spolupráce, tak aby byly zajištěny podmínky pro snížení primárních rizik, a to za běžného chodu města i za krizové situace (V. Cílek in Bárta, Pokorný 2008).“

V odborných materiálech se dále uvádí, že *„téma optimalizace hospodaření s dešťovou vodou v urbanizovaných územích stejně tak jako ve volné krajině se stává stále aktuálnějším a více diskutovaným, a to nejen na odborné a akademické úrovni, ale čím dál více proniká i do politické sféry a stává se významným tématem jak na lokální či státní úrovni, tak i na úrovni mezinárodní.* ***Není tak překvapující, že se v posledním desetiletí tato problematika čím dál častěji zakotvuje v územně plánovacích a strategických dokumentech na všech úrovních a dále v národní a mezinárodní legislativě****.“*[4]

Dále se v odborných textech k problému adaptačních opatření a jejich zahrnutí do územních plánů uvádí: *„Udržitelné hospodaření se srážkovou vodou ve městech a obcích je jednou z*

[4] MOŽNOSTI ŘEŠENÍ VSAKU DEŠŤOVÝCH VOD V URBANIZOVANÝCH ÚZEMÍCH V ČR

kritických podmínek jejich rozvoje. ***Prudký růst urbanizace v posledních letech tento fakt ještě umocňuje.*** *Toto nebezpečí zachytil již česky právní rámec a definoval základní principy udržitelného hospodaření se srážkovou vodou. Jedna se však o obecné požadavky, jejichž konkrétní plnění je v současnosti obtížně díky omezené existenci technických požadavků (norem) ve smyslu stanovených klíčových ukazatelů a jejich limitních hodnot.* ***Zároveň chybí metodika zapracování těchto nových požadavků do územně plánovacích dokumentaci****... Změna přístupu ke srážkové vodě se netýká jenom oboru vodního hospodářství, ale naopak ji lze označit jako změnu celospolečenskou. Z toho vyplývá i potřeba spolupráce všech odborníků spojených s výstavbou (tj. urbanistů, architektů, inženýrů dopravních, technického zařízení budov, vodohospodářů ad.).*

V územním plánu by proto mohl byt předepsán přípustný typ zástavby (vč. použitých materiálů – např. zákaz střech s možným výluhem nebezpečných látek) z hlediska očekávané míry znečištěni DV. V případě nemožnosti vsakovaní je druhou volbou recipientu povrchová voda (po zdržení srážkové vody na pozemku). Zde hraje největší roli, zda je vodní tok v dostupné vzdálenosti od realizované zástavby.“ [5]

Územní plán může kupř. stanovit tato kriteria pro novou zástavbu:

- definování území přirozené retence vod (z důvodu vysoké hladiny podzemní vody) a záplavových území, kde výstavba není povolena,
- stanovení maximálního specifického regulovaného odtoku při dešťové události s dobou opakování 1x za 5 let pro individuální (roztroušenou) výstavbu,
- individuální stanovení hodnot dle bodů 1 a 2, a to přepočtem (simulací) vodního režimu (hydraulické kapacity stokové sítě, drobných vodních toků a svodnic a změn hladiny podzemní vody) pro velké projekty. [6]

Význam hospodaření se srážkovými vodami vyplývá také z celorepublikových strategických dokumentů a Politiky územního rozvoje.

a) Plán hlavních povodí České republiky (PHP ČR), který byl schválen usnesením vlády ČR v roce 2007. Ten mimo jiné ukládá, že je třeba: „Uplatňovat v generelech odvodnění

[5] Ing. David Stránský, Ph.D. Přírodně blízké hospodaření se srážkovými vodami na stavebním pozemku a jeho důsledky pro územní plánování

[6] Ing. David Stránský, Ph.D. Přírodně blízké hospodaření se srážkovými vodami na stavebním pozemku a jeho důsledky pro územní plánování

urbanizovaných území koncepci nakládání s dešťovými vodami umožňují jejich zadržování, vsakování i přímé užívání.“ Cílem, přímo uvedeným v PHP ČR, je zejména:

a. snížit množství srážkových vod odváděných kanalizací a zlepšit podmínky pro jejich přímé vsakování do půdního prostředí;

b. snížit znečištění vodních toků při přímém vypouštění srážkových vod z městských a průmyslových kanalizací zavedením povinnosti oddělené likvidace srážkových a odpadních vod;

c. posílit výzkum vlivu přírodě blízkých opatření na zvyšování retenční kapacity krajiny včetně kvantifikace jejich vlivu na vodní režim.

b) Politika územního rozvoje ČR schválená usnesením vlády v roce 2009. Vzhledem k řešené problematice jsou vymezeny republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, mezi které patří:

a. Vytvoření podmínek pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Zejména zajistit územní ochranu ploch potřebných pro umisťování staveb a opatření na ochranu před povodněmi a pro vymezení území určených k řízeným rozlivům povodní.

b. Vytvářet podmínky pro zvýšení přirozené retence srážkových vod v území s ohledem na strukturu osídlení a kulturní krajinu jako alternativy k umělé akumulaci vod.

c. V zastavěných územích a zastavitelných plochách vytvářet podmínky pro zadržování, vsakování i využití dešťových vod jako zdroje vody s cílem zmírňování účinků povodní.

Zásady územního rozvoje hl. m. Prahy požadují ve vztahu k řešení transformačních oblastí, aby územní plán (Metropolitní plán) mj. zohlednil potřebu retence srážkových vod.
Metropolitní plán proto musí stanovit, jakými konkrétními kroky v rámci územního plánování lze těmto následkům předcházet či jak mohou být omezeny a určit konkrétní adaptační opatření. Metropolitní plán proto musí především stanovit regulativy směřující s cílem:

- Snížit negativní vliv extrémních teplot, vln horka a městského tepelného ostrova na zdraví citlivých skupin obyvatel Prahy (zejm. prostřednictvím důsledné ochrany zeleně a stanovení regulativů pro výstavbu)
- Snížit dopady přívalových dešťů, povodní a dlouhodobého sucha a tím zajistit stabilní vodní režim na území hl. města Prahy a ve volné krajině metropolitní oblasti
    - Metropolitní plán mezi protipovodňová opatření řadí pouze suché poldry a plošná a liniová protipovodňová opatření (čl. 175)
    - V rámci prevence před povodněmi musí Metropolitní plán stanovit veřejně prospěšná opatření zvyšující retenční schopnost území
- zájmu udržitelnosti města by měl MPP rozpracovat více do detailu (a direktivně) úpravy vedoucí k lepšímu hospodaření s vodními zdroji a vodou obecně
- Snížit energetickou náročnost Prahy a podpořit adaptaci budov
- Zlepšit podmínky Prahy v oblasti udržitelné mobility (viz připomínky k dopravě)

Cíle Strategie adaptace hl. m. Prahy na změnu klimatu musí být promítnuty do Metropolitního plánu.

Požadujeme, aby Metropolitní plán důsledně zapracoval požadavky na adaptaci území hl. m. Prahy na změny klimatu dle výše uvedených podmínek.

5) **<u>Připomínka:</u> Požadujeme, aby Metropolitní plán důsledně řešil ochranu veřejného zdraví, konkrétně aby zajistil naplnění zákonných požadavků na ochranu ovzduší a na ochranu před škodlivými účinky hluku a vibrací.**

a) <u>Zásady územního rozvoje</u>

Zásady územního rozvoje hl. m. Prahy v bodě nazvaném „Obecné zásady územního rozvoje hl. m. Prahy“ požadují ve vztahu k tvorbě a ochraně životního prostředí:

- vytvářet podmínky pro snižování a eliminaci významných zdrojů znečištění ovzduší nebo hluku limitujících rozvoj a využití území, včetně emisí z automobilové dopravy,
- snižovat podíl vytápění tuhými palivy vytvářením podmínek pro konverzi na nízkoemisní a bezemisní způsoby vytápění, a to zejména v oblastech kompaktního města,
- vytvářet podmínky pro eliminaci významných zdrojů znečištění ovzduší nebo hluku limitujících rozvoj a využití území,

- vytvářet podmínky pro likvidaci starých ekologických zátěží v transformačních územích.

b) Zadání Metropolitního plánu

Návrh Metropolitního plánu neřeší dostatečně ani ochranu veřejného zdraví před hlukem a ochranu před znečištěným ovzduším (ochrana veřejného zdraví je přitom jedním z podstatných veřejných zájmů, který musí být v územním plánu řešen). Zadání Metropolitního plánu se věnuje otázce životního prostředí (konkrétně zejm. hluku a ovzduší) na několika místech:

a. I. A. 1. 3. 2. Deficity a problémy:

i. **Metropolitní plán**

1. **navrhne** možná řešení (třeba i dílčí) zásadních problémů – deficitů, které se nakumulovaly zejména v posledních desetiletích jako důsledek největšího plošného rozrůstání města v jeho historii, rychle se proměňujícího způsobu života ve městě a postupné proměny složení jeho obyvatel. Mezi tyto problémy se mj. počítá **problém s kvalitou ovzduší.**

2. **prověří a upřesní** obecné zásady územního rozvoje Kraje Hl. m. Praha vyplývající z postavení Prahy v České republice a v Evropě a stanovené v ZÚR hl. m. Prahy pro účelné a hospodárné uspořádání Prahy, pro její hospodářský rozvoj a **ochranu** jejích kulturních, civilizačních **a přírodních hodnot** a zajistí plnění úkolů z nich vyplývajících pro zpracování podrobnější územně plánovací dokumentace, zejména:

3. způsob využití území bude vycházet z ověření **splnění hygienických limitů pro hlukovou zátěž** stanovených platnými právními předpisy;

4. bude usilovat o **odstranění nebo zmírnění ekologických problémů, řešit střety zájmů mezi ochranou životního prostředí a ekonomickým a stavebním rozvojem** hlavního města.

b. Požadavky na základní koncepci rozvoje hl. m. Prahy vyplývající ze Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy vydaných Zastupitelstvem hl. m. Prahy opatřením obecné povahy č. 8 schváleným usnesením č. 32/59 Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 17. 12. 2009, které nabyly účinnosti dne 6. 1. 2010 (ZÚR hl. m. Prahy)

   i. Navrhovaná koncepce rozvoje bude zaměřena především na: vytvoření předpokladů pro udržitelný rozvoj území (vyvážený vztah podmínek pro **příznivé životní prostředí**, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel hl. m. Prahy).

c. II. A. 1. 2. | Základní charakteristiky lokalit Zátěž území je souhrn a četnost vlivů staveb, zařízení nebo činností či dějů na prostředí a obytnou pohodu města a krajiny a určení těchto vlivů ve vymezených částech území; z hlediska vnějšího působení zátěže se rozlišují stav a provoz staveb, objektů a zařízení, popřípadě činnosti a děje omezující, obtěžující a ohrožující. **Míru přípustné zátěže určí Metropolitní plán.**

Tyto požadavky návrh nikde nesplňuje. Odůvodnění Metropolitního plánu na tyto požadavky reaguje mj. následovně: Na celém území Prahy platí všechny limity plynoucí z platné legislativy, včetně limitů hlukových a emisních. Nedochází k neúměrnému navyšování kapacit zástavby v oblasti, Metropolitní plán v oblasti nevymezuje rozsáhlé plochy určené pro občanskou vybavenost.

Máme za to, že návrh Metropolitního plánu nesplnil požadavky zadání a neřeší dostatečně otázky spojené s ochranou životního prostředí. Metropolitní plán musí prokazatelně zohlednit požadavky ochrany ovzduší a ochrany před hlukem stanovené za účelem nepřekročení hodnot imisních limitů. Tento požadavek není Metropolitním plánem naplněn.

Metropolitní plán mj. **nevytváří územní podmínky pro prostorové oddělení obytné zástavby vegetační bariérou, tvořenou dřevinami se zvýšenou schopností zachytávat prach**. Naopak na zcela nevhodných místech ruší tzv. izolační zeleň a její ochranu. Tento požadavek musí řešit právě územní plán, nelze jej odkládat do následných řízení.

Podle našeho názoru **není nikde přesvědčivě řešen očekávaný nárůst automobilové dopravy** (díky současné trvalé minimální regulaci automobilové dopravy-levná cena parkování na

veřejných prostranstvích, neexistence mýta pro vjezd do centra či povinná výstavba dalších parkovacích stání) spojený s rozšiřováním zastavitelných ploch uvnitř města. Rozšiřování zastavitelných ploch bez dalších opatření povede k nárůstu automobilové dopravy a tím dalšímu nárůstu hluku a znečištění ovzduší. Tomuto jevu návrh Metropolitního plánu také účinně nebrání, ačkoli na mnoha místech Prahy **se faktický stav hlukové a imisní zátěže dostává do rozporu s právními předpisy**. Právě územní plán je jedním ze základních nástrojů, který má a může této situaci předcházet a napravovat ji.

V části týkající se ochrany veřejného zdraví je zapotřebí zvláště úzce spolupracovat s orgány ochrany veřejného zdraví – hygienickou stanicí. Ta má podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví dbát na ochranu před hlukem už ve fázi územního plánování. Pokud by byly územním plánem naplánovány stavby (zdroje hluku a vibrací), u kterých by později při jejich realizaci nebylo možné zajistit ochranu jejich okolí před hlukem, mohl by vyvstat zásadní problém s vydáním stavebního povolení. [1] Je zřejmé, že přijatá řešení Metropolitního plánu musí být řádně promyšlena a zdůvodněna. Podmínky pro ochranu tvorbu a ochranu životního prostředí stanoví ZÚR v bodě 2. 4. 3. Úkolem MPP je dle ZÚR vytvářet podmínky pro snižování a eliminaci významných zdrojů znečištění ovzduší nebo hluku limitujících rozvoj a využití území, včetně emisí z automobilové dopravy. Tyto požadavky nejsou v MPP naplněny konkrétními regulacemi. Případná předimenzovaná výstavba uvnitř Prahy může být v rozporu s ÚAP 2016. Vzhledem k tomu, že samozřejmě není žádoucí ani prosté rozšiřování Prahy do krajiny, je zapotřebí dále hledat vhodný kompromis, který je ale nezbytné diskutovat se všemi zúčastněnými aktéry, nikoli tvořit osamoceně na IPR.

Ve vztahu k ochraně před hlukem z dopravy požadujeme, aby Metropolitní plán nadále důsledně chránil izolační zeleň a vytvářel další předpoklady pro ochranu obyvatel před hlukem.

Požadujeme, aby Metropolitní plán stanovil potřebné podmínky pro ochranu obyvatel před vlivy znečištění ovzduší.